

17 Aralık'tan 30 Mart'a Türkiye'nin Ekonomik Seçimi: Oylar İstikrara

MEHMET BABACAN

- Türkiye'de gerçekten bir siyasi-ekonomik meşruiyet sorunu var mıdır?
- 17 Aralık-30 Mart döneminde ekonomik gelişmeleri nasıl anlamalı?
- 30 Mart sonrası döneme ilişkin ekonomik projeksiyonlar nelerdir?

GENEL GÖRÜNÜM

30 Mart Yerel Seçimleri, Cumhuriyet tarihinin en gergin seçim dönemlerinden birine sahne oldu. Geçtiğimiz yıl Gezi olayları eşliğinde başlatılan ve 17 Aralık süreci ile zirve yapan siyasi ve ekonomik istikrarsızlık denemeleri, AK Parti'nin kuruluşundan itibaren girmiş olduğu sekizinci seçimden de zaferler ayrılması sonucunda, başarısızlıkla neticelendi. Bir önceki yerel seçimlerde 2009 yılında yüzde 38 civarında oy alan iktidar partisinin 2008 küresel krizinin gölgesinde geçen beş yıla ve kuvvetli yıpratma kampanyalarına rağmen yüzde 45 dolayında oy alması, önümüzdeki hassas dönemde gerek siyasi, gerekse ekonomik istikrarın yerleşeceğine yönelik güçlü işaretler verdi. Mayıs 2013'te patlak veren Gezi parkı eylemleri ve devamında yükselen siyasi otoriterleşme iddiaları karşısında güçlü bir toplumsal muhalefet ve genel bir memnuniyetsizliğin var olduğu biçiminde bir algı yerleştirilmeye çalışıldı. Yine bu algıya paralel biçimde artan otoriterleşmenin piyasa dostu ve AB yanlısı politikalarından giderek artan bir sapmaya karşılık geldiği şeklinde bir başka algı operasyonu başlatıldı. Ülkede siyasi istikrarın giderek tehlikede olduğu tezi gerek dış ekonomik ve siyasi çevre-

lerde, gerekse de ülke içindeki müesses nizam kalıntıları tarafından son üç-çeyrek dönemdir sürekli işlendi.

Bilindiği gibi siyasi istikrarsızlık, dünyanın önde gelen iktisatçıları tarafından ülkelerin ekonomik performanslarını baltalayan ciddi bir problem olarak tanımlanıyor.¹ Siyasi istikrarın -hemen pek çok ülkede olduğu gibi- ekonomik gelişmeyi de temin ettiği ve hızlandırdığı konusundaki bu hâkim görüşe dayanarak, esasında Türkiye'de Cumhurbaşkanlığı ve Genel Seçimlere uzanan süreçte belirgin bir ekonomik risk görünmediğini söylemek mümkün. 2003'ten bu yana özenle korunan mali disiplin ve rasyonel para politikaları sayesinde Türkiye'de son bir yıl içerisinde yaşanan suni dalgalanmaların da 2014 yılı içinde durulacağını ve temel ekonomik göstergelerde bir iyileşme yaşanacağını ifade edebiliriz. Bu tahminlerimiz 2010'dan bu yana Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası (TCMB) ve Maliye Bakanlığı öncülüğünde uygulanagelen makro ihtiyati tedbirler, ılımlı büyümenin giderek artan biçimde yurtiçi tüketimden çok ihracat aracılığı ile temini gibi faktörler sayesinde teyit ediliyor.

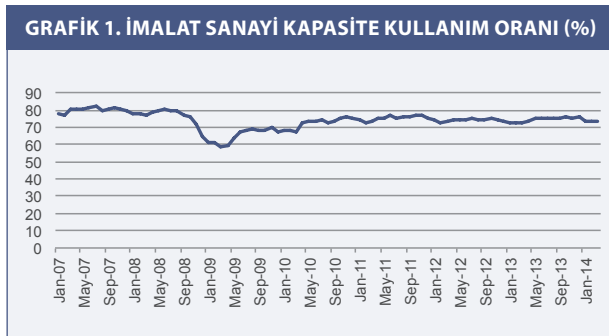
1. Bkz. Hatice Karahan ve Erdal Tanas Karagöl, "Ekonomik Performansın Temel Taşı: Siyasi İstikrar", *SETA Perspektif*, no. 41 (Mart 2014).

Mehmet BABACAN

2003 yılında lisans (Marmara Üniversitesi), 2007'de yüksek lisans (Clemson University) ve 2011'de doktora (Marmara Üniversitesi) derecelerini iktisat üzerine almıştır. Doktora tezinde çalışmış olduğu kurumlar, yönetim ve uluslararası ticaret ilişkisine ilave olarak büyüme ve kalkınma, ticaret politikaları alanlarında yoğunlaşmaktadır. Ocak 2014'ten bu yana İstanbul Ticaret Üniversitesi bünyesindeki İslam Ekonomisi ve Ekonomik Sistemler Uygulama ve Araştırma Merkez müdürlüğü görevini yürütmektedir. Mart 2014'ten itibaren ise SETA İstanbul'da Ekonomi Bölümü'nde araştırmacı statüsü ile bulunmaktadır.

2002 yılının son çeyreğinden 2014 yılının ilk çeyreğine dek neredeyse kesintisiz büyüyen Türkiye ekonomisi, Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) son verilerine göre 2011'den bu yana, refahın temel göstergelerinden olan kişi başına düşen milli gelirden 11 bin dolar sınırlarını zorlamaktadır. Ekonomik istikrarın ve sürdürülebilirliğin temel göstergelerinden olan enflasyon ve işsizlik verileri ise; büyük oranda kur geçişkenliğinden kaynaklanan artışa rağmen Mart 2014 itibarıyla yüzde 8.39 (TCMB) ve Aralık 2013 itibarıyla yüzde 10 (TÜİK) düzeyinde gerçekleşti.

İmalat Sanayi Üretim Endeksi (bkz. Grafik 1), Satınalma Yöneticileri Endeksi (Purchasing Managers Index, PMI) dâhil reel sektör göstergelerinde ve diğer makro değişkenlerde önemli bir bozulma gözlenmeyen son üç-çeyreklik dönemde Türkiye ekonomisi hem dış hem de iç kaynaklı olmak üzere bir dizi dayanıklılık testinden başarıyla geçti. Yukarıda bahsi geçen Gezi olayları ve akabinde cereyan eden 17 Aralık yargı-emniyet ve diğer bürokrasi operasyonları nedeniyle son üç-çeyrekte yaşanan siyasi-toplumsal gelişmeler, küresel piyasalarda gelişmekte olan ülkeler aleyhine seyreden konjonktürün etkisinin şiddetlenmesine neden oldu. Giderek artan risk algısı, gelişmekte olan ülkelere dönük azalan sermaye akışları ve cari açığın finansmanında kullanılan araçların kalitesinde bozulma gibi bir dizi sonuca rağmen Türkiye ekonomisi ihracat ve girişimcilik eksenli dinamizmini ve üretkenliğini korudu.

Kaynak: TCMB

Grafik 1'den de anlaşılacağı üzere, imalat sanayi kapasite kullanım oranlarında 2009 krizinin olumsuz etkilerinin dahi kısmen bertaraf edildiği ve Gezi olay-

ları ile başlatılan süreçte aslında büyüme performansına ilişkin kayda değer bir olumsuzluğun olmadığı rahatlıkla gözlemlenebilir. Bu açıdan 2013 ortalarından bu yana gerçekleşen bir dizi siyasi dayanıklılık testlerinin reel ekonomi tarafından gayet başarılı bir şekilde savuşturulduğunu söyleyebiliriz. Bu çalışmada Gezi olaylarından 17 Aralık sürecine dek sürdürülen ve şiddeti giderek artan bir siyasi operasyon neticesinde ekonomide yaratması umulan dalgalanmanın, 17 Aralık'tan 30 Mart Yerel Seçimlerine dek geçen zaman zarfında siyaseti dizayn etme çabalarına nasıl eklemeliği işlenecektir. Bütün bu süreçlerin sonunda gelinen 30 Mart sonrası döneme ilişkin ise, geçtiğimiz üç-çeyreklik dönemde makro temelleri bakımından sağlam bir ekonomik yapı ve bunun geleceğe ilişkin sunduğu olumlu tablo özetlenecektir.

“GEZİ”DEN 17 ARALIK'A: EKONOMİNİN SİYASET İLE TESTİ

2013 yılının Mayıs ayı başlarında Türkiye, on yıllar sonra ilk kez yatırım yapılabilir ülke konumuna yükselmiş (Fitch BBB-); uluslararası borçlanma oranları tarihi dip seviyeleri görmüş durumdaydı ve reel sektör yönünden herhangi bir risk algısı da söz konusu değildi. Sırası ile ABD Merkez Bankası FED'in tahvil alımlarını yavaşlatacağını açıklaması, sonrasında ise başta Çin olmak üzere gelişmekte olan ülkelerin düşük performansları, 2008 krizinden bu yana gelişmiş ülke ekonomilerine kıyasla görece iyi konumdaki yükselen ekonomileri tehdit eder hale geldi. Türkiye'nin Avrupa borç krizinin yanı başında bir istikrar adası olarak sürdürdüğü ekonomik performansın bozulması için **siyasi istikrara dair risk algısının değişmesi gerekliydi**. Dışarıdan –çoğunlukla FED'in sıkılaştırma politikalarından- kaynaklanan ekonomik yavaşlama öngörülleri ve Türkiye'nin de içinde yer aldığı yükselen ekonomilere ilişkin artan kaygılara Mayıs ayının sonunda başlayan ve bir aydan fazla süren Gezi olayları eklenince siyasi istikrara dair **“risk algısı operasyonu”** için **yeşil ışık yanmış oldu**. Uluslararası yatırımcılar için ülkenin risk düzeyini ifade eden Kredi Temerrüt Risk Düzeyi (Credit Default Swap, CDS) oranlarında

GRAFİK 2. TÜRKİYE 5 YILLIK CDS FİYATLARI

Kaynak: Bloomberg, Deutsche Bank

GRAFİK 3. BIST100 ENDEKSİ

Kaynak: Borsa İstanbul

hatırı sayılır bir yükseliş görülmesi de bu ortamın bir ürünüydü (bkz. Grafik 2).

Grafik 2'den kolaylıkla görülebileceği üzere Mayıs 2013'e gelindiğinde tarihi en düşük düzeyini gören beş yıllık CDS oranı, gerek FED'in açıklamaları gerekse de iç siyasi ortamın ekonomik değişkenlere ilişkin algıda yarattığı tahribat sonucunda giderek artan bir seyir izlemiştir. 17 Aralık süreci ile birlikte beş yıllık CDS oranı 250 puanın üzerine çıkarak son yıllarda mevcut ekonomik istikrarı temsil etmeyen bir düzeye gelmiştir. Mayıs-Aralık 2013 döneminde iç ve dış baskılar altında adeta bir stres testine tabi tutulan Türkiye ekonomisi, geçmiş on yıllık dönemin ürünü olan sağlam makroekonomik temeller ve siyasi istik-

rar sayesinde sınırlı biçimde etkilendi.² Bu dönemin dış ekonomik testleri siyaset eksenli gerilimler ile daha şiddetli hissedilse de artan risk algısına bağlı olarak hisse senedi piyasası (ulusal endeks), kur ve faiz oranları dışında reel ekonomik etkilerin oldukça sınırlı kaldığını söyleyebiliriz. Bu alanlarda oluşan görece negatif algıların ise 30 Mart seçimlerinin verdiği ülkedeki uzun vadeli siyasi istikrara dair güçlü sinyaller sayesinde geçici olacakları anlaşıldı.

Grafik 3 ve 4, sırasıyla önce Gezi olayları, sonra 17 Aralık sürecinin Borsa İstanbul 100 Endeksi üzerin-

2. Olayların hemen ardından gerek Dünya Bankası Türkiye direktörünün, gerekse de hükümet temsilcilerinin açıklamalarını, hemen hemen hiç bozulma göstermeyen reel sektör verileri de teyit etmiştir.

GRAFİK 4. BIST100 ENDEKS GETİRİ

Kaynak: Borsa İstanbul

deki etkilerini göstermektedir. Buna göre 30 Mart seçimlerine doğru görülen iyileşmenin yönünü 2014'ün ikinci çeyreğinde daha da yukarı çevireceğini beklemek yanlış olmaz. Nitekim imalat sanayi üretim endeksinde 2014'ün ilk çeyreğinde yaşanan güçlü artışa (Şubat 2014'te yüzde 4,9) ilave olarak gelişmekte olan ülkelere dönük artan risk iştahı da Türkiye'de özel sektörün döviz kuru riskini de aşağı yönlü olarak revize etmiştir. Gerek üretim/büyüme tarafında gerekse de önümüzdeki döneme ilişkin azalan risk unsurları sayesinde beklentiler ve güven tarafında elle tutulur bir iyileşme gözlenmektedir.

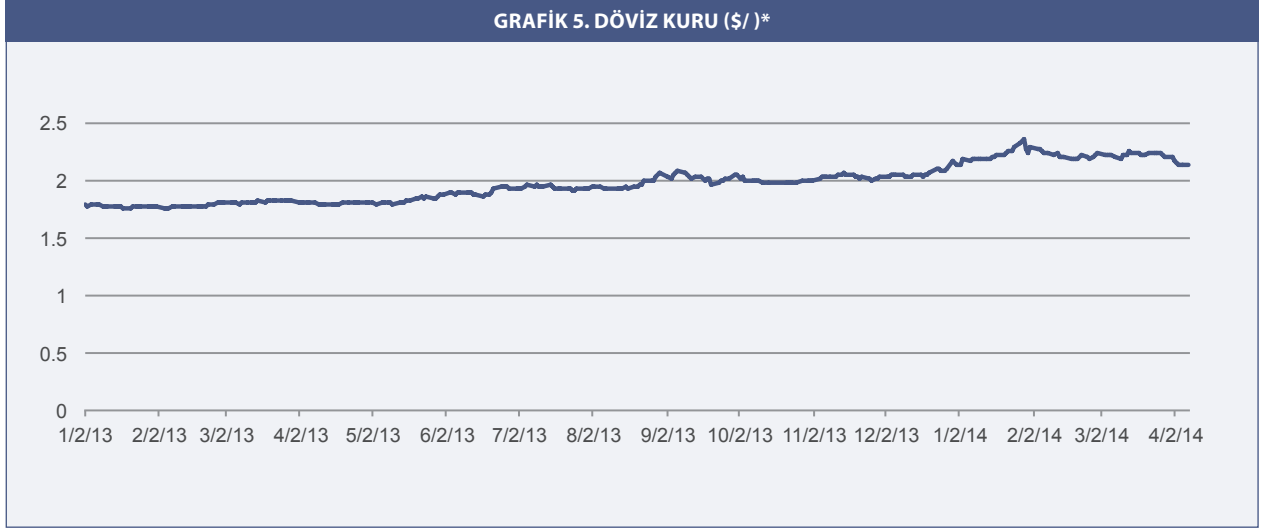
"17 ARALIK" SONRASI: SİYASETİN EKONOMİ İLE TESTİ

17 Aralık operasyonu, müteakiben gelen 25 Aralık dalgası ve ülke içinde yaratılan yolsuzluk istifhamı ile "Gezi"nin devam filmi çekilmeye çalışıldı.³ Özünde siyasi bir nitelik taşıyan, ancak kamuoyunda şeffaflık ve hesap verilebilirlik gibi temel hassasiyetleri yolsuzluk, ekonomik klientalizm ve bir tür kleptokrasi (hırsızlar rejimi) iddiaları üzerinden sarsmaya dönük operasyon Gezi sürecinin adeta aynadaki sureti gibiydi. Zira 2013 ortasında patlak veren hadiseler Türkiye'deki sağlam

3. AK Parti Genel Başkan Yardımcısı Numan Kurtulmuş'a göre bu operasyonun toplam maliyeti –önümüzdeki dönem artan fonlama maliyeti dışında- 138 ila 140 milyar TL arasındadır. Başbakan Yardımcısı Ali Babacan'a göre ise yalnızca 13 Aralık 2013-17 Ocak 2014 döneminin toplam faturasının hisse senedi piyasasında 46 milyar dolardır.

makroekonomik istikrarı hedef alırken, yılın sonunda gerçekleşen operasyon ise **siyasi istikrarı hedef aldı**. İktisat literatüründe yer alan nedensellik araştırmalarında genellikle ikincisi ilkinin nedeni konumunda olan bu iki kilitten biri kırıldığında diğerinin sağlam kalması zor görünüyor. Bu bakımdan giderek kırılğan hale gelen küresel konjoktüre eklenen Gezi olayları ekonomik sonuçlarını yeni yeni alırken (örneğin düşüşe geçen reel kesim ve tüketici güveni yahut yükselen piyasa faizleri ve hızla düşüşe geçen ulusal endeks değeri); **yaklaşan 30 Mart seçimlerini hedef alan ikinci bir operasyon dalgası yaşandığını ifade etmeliyiz**. Nitekim ülke ekonomisinin en kırılğan tarafı olan cari açık ve finansmanı açısından siyasi operasyonların döviz kuruna etkisi yadsınamazdı. Dünya ile giderek daha bütünleşen bir Türkiye ekonomisine dair değiştirilmeye çalışılan risk algısı, ilk sonuçlarını sermaye girişleri ve yabancı yatırımların da oldukça etkili olduğu döviz kuru tarafında verdi. Ülkede yönetim zafiyetine dair oluşturulmaya çalışılan algı ile esasında gelişmekte olan ülkeler arasında en cazip yatırım alanlarından olan Türkiye'nin adı birden bire "en kırılğan" piyasa ekonomileri liginde zirveye taşındı.

Ekonomistler arasında Türkiye'de ideal döviz kurunun 2 TL/USD seviyesinin altında olmaması gerektiğine ilişkin yaygın kanaati temel alırsak, 17 Aralık öncesi süreçte döviz kurunun yaklaşık olarak yüzde

Kaynak: TCMB

(*) ABD Doları Satış Değeri Üzerinden

15 civarında bir artış yaşadığı dönemin temelde çok sorunlu olmadığını iddia edebiliriz. Ancak 17 Aralık operasyonu sonrasında giderek kötüleşen risk algısının ve Merkez Bankası verilerine göre ferdi döviz talebinde görülen dramatik artışın da etkisi ise kur 2,39 TL/USD düzeyini test etmiş ve akabinde TCMB'nin faiz artırım kararı ile 2,20 TL/USD düzeyine yeniden dönmüştü (bkz. Grafik 5). Döviz kurundaki düzeyin öngörülebilir ve ihracatı destekler nitelikte olmasının da 30 Mart sonrası gelinen bu nispi kararlı ortamın sonucu olduğunu vurgulamalıyız.

Grafik 6 ve 7, Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası'nın 17 Aralık sonrası dönemde karşılaştığı piyasa baskısına verdiği cevabın (döviz satımı) sonucunda brüt döviz rezervi ve toplam rezervlerde yaşanan değişimi ifade etmektedir. TCMB, 17 Aralık sürecinden kaynaklanan baskılar nedeniyle 20 Ocak gecesi olağanüstü toplanarak politika faizini brüt 4 puan (net 2,5 puan) puan artırmak durumunda kalmıştı. Merkez Bankası'nın bu kararı almakta geç kaldığı ve bunun perde arkasında hükümet ile olan anlaşmazlık olduğu şeklindeki eleştiriler ise piyasa faizlerinin Gezi olaylarından itibaren geldiği yüzde 10'un üzerindeki seviyeyi göz ardı ettiği ve dövize ilişkin anormal gelişen talebin etkisini hesaba katmadığı için yersizdir.

Önümüzdeki dönemde borçlanma maliyetlerini artıracak olan faiz oranları yerel seçimlerin öncesinde

yatay bir seyir izlediğinden (bkz. Grafik 8), 30 Mart sonrası dönemde giderek azalan risk algısı ile kısa vadede uluslararası piyasalardan fonlama maliyetlerinin düşüşe geçeceği söylenebilir. TCMB Başkanı Erdem Başçı'nın 7 Nisan 2014'teki konuşmasında ifade ettiği gibi faiz oranlarında temkinli ve tedrici olarak indirim sürecine girileceği öngörülebilir. En muhtemel senaryo enflasyon oranlarında da bir gevşemenin belireceği yılın ikinci yarısından itibaren sınırlı indirimler kademeli olarak beklenmelidir.

Artan borçlanma maliyetleri hem kamu kesiminde hem de özel sektörde düşük karlılık ve azalan yatırım iştahı demek olsa da, 2013'ün ilk yarısında başlatılan büyük kamu yatırımlarının (örneğin 3. Köprü, Havalimanı inşaatları, nükleer santraller) yürütülmesi ve tamamlanması önünde bir sorun görünmemektedir. Dahası mevcut kur düzeyi, son dönemde büyümenin önemli bir kısmına kaynaklık eden ihracatı destekleyen bir durum oluşturmuştur. Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in de ifade ettiği gibi, iç tüketimin görece olarak kredi hacmindeki artışta yavaşlama ile büyümede rolünün azalması beklenmelidir. İthalatta beklenen böylesi bir potansiyel düşüş ise cari açığa iyileşmenin de müjdecisi olacaktır. Bu bağlamda cari açığın yapısal kaynaklarına ilişkin bir reform stratejisinin arkasında durabilecek siyasi iradenin istikrarı oldukça önemlidir.

GRAFİK 6. MERKEZ BANKASI BRÜT DÖVİZ REZERVİ (MİLYON \$)

Kaynak: TCMB

GRAFİK 7. ULUSLARARASI REZERVLER (MİLYON \$)

Kaynak: TCMB

GRAFİK 8. TCMB AĞIRLIKLI ORTALAMA FONLAMA MALİYETİ (%)

Kaynak: TCMB

SONUÇ YERİNE

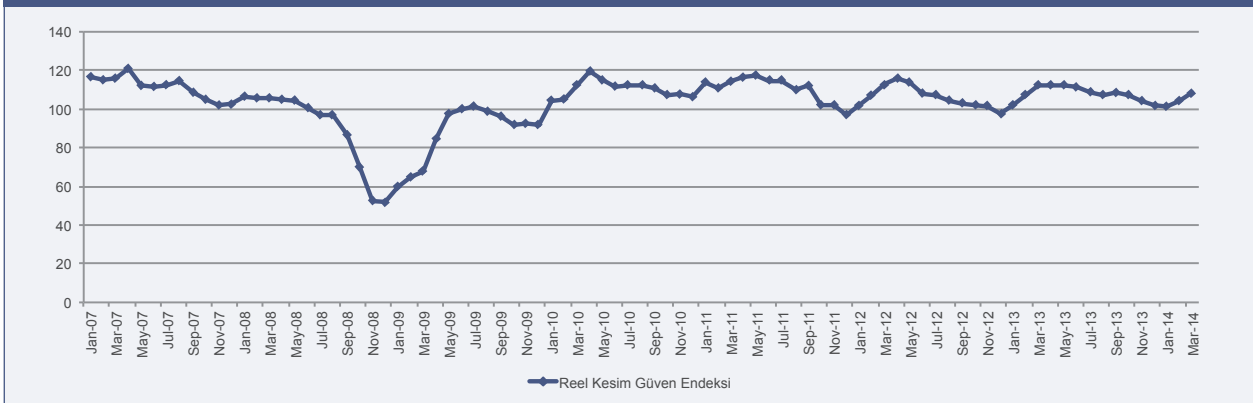
Sırası ile Gezi olayları ve 17 Aralık süreci ile ekonomik-siyasi bir kıskaç altına alınmak istenen Türkiye ekonomisi reel ekonominin dinamizmi ve siyasi iktidarın halk nezdinde süregelen meşruiyeti zemininde yeniden bir çıkış yakalamıştır. Gezi ile oluşturulmaya çalışılan siyasi endişelerin gelişmekte olan ülkeler aleyhine konjonktürel olarak değişen koşullar ile paralel halde Türkiye'yi zayıflatır bir görüntü ortaya çıkarması istenmiştir. Ancak Gezi olaylarında siyaseten otoriterleşme ve Batılı değerlerden uzaklaşma şeklindeki iddiaların ekonomide beklenen zayıflığı oluşturmayışi nedeniyle; siyasi bir operasyon olarak başlayan süreç 17 Aralık “yolsuzluk ve rüşvet” operasyonları adı altında yeni bir biçim almıştır. Adeta fasit bir daireye hapsedilmek istenen Türkiye’de hem siyasi istikrarın hem de buna bağlı olan ekonomik dinamizmin sarsılması ümidiyle başlatılan kampanyalar 30 Mart Yerel Seçimlerinde duvara toslamış görünmektedir.

Türkiye'nin ekonomik büyümesi ve kalkınmasının önünde hükümet kaynaklı olmayan iki büyük sınamayı başarıyla atlatan AK Parti iktidarınının 30 Mart yerel seçimleri ile birlikte siyasi istikrarı temin eden temel faktör olarak rol oynamaya devam edeceği açık olarak görünmektedir. Son on yıllık ekonomik kazanımların en büyük garantörü olan bu siyasi istikrar çıpası sayesinde, ülkenin geçici olarak değişen risk algısına rağmen, yurtiçinde belirgin bir güven ortamı sürmeye devam ediyor.

Grafik 9 ve 10’da görüldüğü gibi reel kesim güven endeksi ile tüketici güven endeksi Gezi hadisesini takip eden dönemde kısmi bir düşüş yaşasa da yılsonuna doğru tekrar toparlanma eğilimine girmiş, ancak 17 Aralık operasyonu ile birlikte yeniden bir kırılma yaşanmıştır. Dolayısıyla 30 Mart yerel seçimlerine ayarlı bu operasyon ve takip eden artçı şoklar, reel ekonomik aktörler tarafından rahatlıkla atlatılmış görünmektedir. Bir bütün halinde bakıldığında Türkiye'nin ekonomik görünümünde kötüleşen yegâne göstergelerin dış kaynak finansmanı alanında olduğu ve buradaki kötüleşmenin konjonktürel olduğu söylenebilir. Ancak bu durum reel ekonomide yapısal sorunlardan çok değişen risk algısı ile ilgili olduğundan etkisi bakımından kalıcı olmayacaktır.

2014 yılında ılımlı da olsa (yüzde 3-4 aralığında) pozitif büyüme oranı; gayri safi yurtiçi hasılanın yüzde 5’ine inmesi beklenen cari açık, 2013’te yakaladığı tarihi dip seviye olan yüzde 1,2’lik bütçe açığının gayri safi yurtiçi hasılaya oranınının benzer gerçekleşmesi ve nihayet tüketici kredilerinde girilen yavaşlama trendi Türkiye ekonomisinin temellerini daha da sağlam kılacaktır. Bu gelişmelere ilave olarak, mevcut kur düzeyinin destekleyeceği ihracatta önemli artışlar beklenmektedir. Bahse konu beklentilerin tümü değerlendirildiğinde önümüzdeki dönem Türkiye ekonomisinin “kırılğan beşli” diye tabir edilen ülkeler kategorisinde anılmayacağı aşikârdır. Yine de dış basındaki bu yönlü tartışmaların çok somut bir zeminden hareket etmediği

GRAFİK 9. REEL KESİM GÜVEN ENDEKSİ

Kaynak: TCMB

GRAFİK 10. TÜKETİCİ GÜVEN ENDEKSİ

Kaynak: TCMB

ve gerçeğin yalnızca bir yüzünü gösterdiği düşünülürdüğünde Türkiye'ye dönük negatif algı/ımaç çalışmasının devam edebileceği de göz önünde bulundurulmalıdır. Yapılan tartışmaların ötesinde Türk ekonomisinin temellerinde güçlendirme çalışmalarının devamı her zamankinden daha elzem görünmektedir.

Son olarak, bölgesinde bir istikrar adası hüviyetindeki Türkiye'nin de Arap Baharı tarzında bir sarmala girmeyişinin garantörü mevcut siyasi iradenin

sağlamlığı ve meşru temelleridir. Giderek güçlenen girişimci ruhu ve bunu teşvik eden kamu sektörü ile Türkiye ekonomisi şu ana dek içeride ve dışarıda oluşan tehditleri bertaraf etmeyi başarmıştır. Özellikle son üç-çeyrekte yaşanan yıpratma kampanyalarına rağmen, Cumhurbaşkanlığı Seçimlerine giderken, Türkiye'nin son on yılda yakaladığı siyasi istikrar ve ekonomik büyüme odaklı olumlu döngüyü yeniden yakaladığını da bir kez daha belirtmek gerekir.

SIYASET, EKONOMİ VE TOPLUM ARAŞTIRMALARI VAKFI
FOUNDATION FOR POLITICAL, ECONOMIC AND SOCIAL RESEARCH
مركز الدراسات السياسية والاقتصادية والاجتماعية

www.setav.org | info@setav.org | @setavakfi

SETA | Ankara

Nenehatun Caddesi No: 66 GOP Çankaya
06700 Ankara TÜRKİYE
Tel: +90 312.551 21 00 | Faks: +90 312.551 21 90

SETA | İstanbul

Defterdar Mh. Savaklar Cd. Ayvansaray Kavşağı
No: 41-43 Eyüp İstanbul TÜRKİYE
Tel: +90 212 395 11 00 | Faks: +90 212 395 11 11

SETA | Washington D.C.

1025 Connecticut Avenue, N.W., Suite
1106 Washington, D.C., 20036 USA
Tel: 202-223-9885 | Faks: 202-223-6099

SETA | Kahire

21 Fahmi Street Bab al Luq Abdeen
Flat No 19 Kahire MISIR
Tel: 00202 279 56866 | 00202 279 56985